

[Aksel Larsen.]

derimod den internationale spænding og kan netop udløse kernevåbenkrigen.“ Jeg sagde videre:

„Det er tragisk, at Sovjetunionen, som i 1958 var den første atommagt, der indstillede forsøgene, nu er den første til at genoptage dem. I denne situation må man håbe på, at de vestlige atommagter ikke går ind i kapløbet, og appellere til dem om at undlade det. Jeg opfordrer regeringen til over for Englands, USAs og Frankrigs regeringer at gøre sin indflydelse gældende i denne ånd og i øvrigt på alle måder arbejde for et internationalt forbud mod prøvesprængninger såvel som mod atomvåben i det hele taget.

Bedst af alt vil det være, om Sovjetregeringen tilbagekalder sin beslutning og lader det være nok med den ene sprængning, den allerede har ladet foretage.“

Ja, jeg synes, det er tydeligt nok. Jeg er modstander af forsøg med kernevåben, uanset hvem der foretager dem og hvor de foretages, om de foretages i havet, i atmosfæren, i rummet eller under jordens overflade. Jeg anser kernevåbenforsøg for at være forsøg med menneskeheden og er derfor modstander af dem, uanset hvem der foretager dem; det ved det ærede medlem hr. Per Hækkerup godt, så jeg begriber virkelig ikke, hvorfor han har brugt så megen tid til at komme med en hel masse uberettigede bebrejdelser mod mig.

Jeg synes virkelig, at den danske regering på et tidligere tidspunkt kunne være kommet med en alvorlig henstilling til Sovjetunionen om at standse den forsøgsrække, man har indledt, og jeg synes, at den danske regering i rette tid kunne have henvendt sig til Danmarks allierede, først og fremmest USA, med alvorlig opfordring til ikke at benytte Sovjetunionens genoptagelse af atomforsøgene til selv at iværksætte atomforsøg. Jeg har i høj grad opfordret til det flere gange, uden at det er sket. Der er først sket noget i den retning i den allerseneste tid i forbindelse med den sovjetiske note til Danmark om fælleskommandoen. Jeg skal ikke beklage, at det er sagt ved denne lejlighed, jeg kunne blot have ønsket, at det var sagt noget før.

Ja, så kun det, at det ærede medlem hr.

Poul Møller erklærede, at han ingenting havde at sige til mig, for alt, hvad han kunne tænke sig at sige, var sagt af det ærede medlem hr. Per Hækkerup. Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Per Hækkerup er glad ved på denne måde at blive udnævnt til ordfører for det konservative folkeparti, men det siger jo en hel del, navnlig da det ærede medlem hr. Per Hækkerup havde så travlt med at angribe mig, fordi jeg, som han sagde, praktisk talt kun havde talt om regeringen og regeringspartierne og ikke om venstre og de konservative. Til gengæld er det ærede medlem hr. Per Hækkerup blevet udnævnt til ordfører for det konservative folkeparti, hvad angår de synspunkter, jeg fremsatte på mit partis vegne.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup har i år som i fjor — og det er vel et eksempel på, at erfaringen viser, at man ikke lærer af erfaringerne — i sin anden tale under den såkaldte storpolitiske debat om regeringens programerklæring udelukkende talt imod mig og mit parti; han havde intet som helst at sige til venstre og de konservative ud over, at han var tilfreds med, at oppositionen viser samarbejdsvilje. Jeg synes, at det ærede medlem skulle tænke lidt over f. eks. den tale, som det ærede medlem hr. Poul Møller holdt, og hvori han erklærede sig dybtgående uenig i den højtærede statsministers synspunkter. Det er jo ikke nok, at man i ord siger, at man har samarbejdsvilje; det var også rart, hvis der var nogen samarbejdsvilje i praksis, og det mærkede man ikke meget til i det ærede medlem hr. Poul Møllers og heller ikke i det ærede medlem hr. Erik Eriksens tale.

Jeg synes, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup skulle tænke på, hvordan det gik i folketinget i fjor, hvor vi i sag efter sag oplevede, at venstre og de konservative ikke ville være med, og hvor regeringens lovforslag ofte i ændret og forbedret form blev gennemført i tinget med socialdemokratiets, det radikale venstres og socialistisk folkepartis stemmer. Sådan var situationen. Det er muligt, den bliver anderledes i år, navnlig hvis det ærede medlem hr. Per Hækkerups linje skal sejre. Han synes at være meget glad for venstre og det konservative folkeparti og at have glemte erfaringerne fra de talrige sager, vi havde